

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Toma Nadejda

Judecători - Cobzac Elena și Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului Bulumez Mihail prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Anenii-Noi, sediul Central, din 23 octombrie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Bulumez Mihail xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 25.08.2020 -23.10.2020;

2. Instanța de apel: 18.11.2020-27.04.2021;

3. Instanța de recurs: 22.07.2021-13.10.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 23 octombrie 2020, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Bulumez Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 1 (unu) ani închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul lui Bulumez Mihail în beneficiul statului cheltuielile de judecată suportate la urmărirea penală în valoare de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Bulumez Mihail, la 09 august 2020, aproximativ la ora 18.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la poarta gospodăriei lui Vozniuc Vitalia, care este amplasată în xxxxx, urmărind scopul intimidării victimei și aplicării violenței fizice, în privința concubinei Vozniuc Vitalia, i-a aplicat ultimei multiple lovituri cu pumnii pe diverse părți ale corpului, cauzându-i plagă contuză cu edem posttraumatic al țesuturilor moi la nivelul degetului IV a mâinii drepte, echimoze și edem postraumatic al țesuturilor moi la nivelul feței, excoriații la nivelul tubului auditiv extern pe dreapta, care conform raportului de constatare nr. 202002P2275 din 10.08.2020, se califică ca vătămare corporală ușoară, cu dereglare a sănătății de scurtă durată.

Astfel, prin acțiunile sale, Bulumez Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, violență în familie, adică acțiunea intenționată

comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale.

2. Sentința menționată a fost atacată, *cu apel* de către inculpatul Bulumez Mihail și avocatul acestuia Jizdan Liliana.

2.1 Apărarea a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de aplicarea pedepsei inculpatului Bulumez Mihail, rejudecarea cauzei și pronunțarea în partea dată a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie numită conform art. 201¹ alin. (1) Cod penal o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe care inculpatul este de acord să o execute integral.

În motivarea cererii de apel avocatul a invocat că:

- instanța de fond examinând dosarul penal pe învinuirea inculpatului Bulumez Mihail, corect a încadrat acțiunile lui pe dispozițiile art. 201¹ alin. (1) Cod penal, însă, greșit a ajuns la concluzia numindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de un an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- instanța de judecată n-a ținut cont de toate circumstanțele atenuante care există în această cauză penală în privința inculpatului Bulumez Mihail și anume că, inculpatul și-a recunoscut vina integral, întocmind și o cerere de examinare a cauzei penale pe învinuirea lui în procedură simplificată conform dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, căința sinceră de fapta comisă, lipsa pretențiilor materiale din partea părții vătămate, care s-a împăcat cu concubinel său, inculpatul Bulumez Mihail și a dorit să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă și redusă;

- inculpatul a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave conform art.16 Cod penal, în afară de acestea inculpatul se căiește de cele comise, iar în prezent concubinează cu partea vătămată, ajută la întreținerea celor trei copii minori a concubinei sale și dorește să întemeieze o familie cu dânsa;

- instanța de fond era obligată la stabilirea pedepsei în conformitate cu art. 7, 6 Cod penal, art. art. 385, 394 Cod de procedură penală să i-a în considerație toate circumstanțele atenuante indicate mai sus și să-i aplice inculpatului Bulumez Mihail o pedeapsă nonprivativă de libertate, deoarece în ședință de judecată inculpatul a fost de acord să-i fie numită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar ținând cont de stare de pandemică din țară, consideră că, nu este necesar trimiterea inculpatului în locurile de detenție.

2.2 Inculpatul a solicitat rejudecarea cauzei în partea individualizării pedepsei penale, cu aplicarea unei pedepse mai blânde, pe care a solicitat-o și avocatul său, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau amendă.

În motivarea apelului, inculpatul Bulumez Mihail a invocat că, partea vătămată Vozniuc Vitalia, care-i este concubină, nu are pretenții la el.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2021 au fost respinse apelurile declarate de către inculpatul Bulumez Mihail și avocatul acestuia Jizdan Liliana și menținută sentința.

3.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de

art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, verificate de către instanța de apel, Colegiul penal a considerat că, vinovăția inculpatului deplin este dovedită și acțiunile lui Bulumez Mihail corect au fost încadrate de către organul de urmărire penală în temeiul art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul Bulumez Mihail a săvârșit anume infracțiunea imputată, astfel, în instanța de apel probe noi nu au fost prezentate, dar s-a solicitat o nouă apreciere a celor cercetate de către instanța de fond pentru individualizarea pedepsei.

Colegiul penal a considerat că, instanța de judecată la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului Bulumez Mihail a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicând-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală și anume că, inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei mun. Chișinău, sediu Rîșcani din 28.09.2017, fiind condamnat la 2 ani 6 luni închisoare în penitenciar de tip închis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 317 alin. (1) Cod penal, iar antecedentul penal nefiind stins, prezenta infracțiune fiind săvârșită în stare de recidivă.

Instanța de apel a respins alegațiile avocatului Jizdan Liliana, în interesele inculpatului Bulumez Mihail, precum că, la pronunțarea sentinței instanța greșit a ajuns la concluzia privind stabilirea pedepsei inculpatului Bulumez Mihail sub formă de închisoare pe un termen de un an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, or, instanța de fond la individualizarea pedepsei a ținut cont de personalitatea inculpatului, a acceptat cererea de a fi examinată cauza în procedura simplificată, iar inculpatul a beneficiat de reducerea termenului de pedeapsă cu 1/3 și nu este temei de a desființa sentința emisă în partea solicitată.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul apărării cu referire la aplicarea în privința acestuia a pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în limitele sancțiunii art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, or, potrivit sentinței Judecătoriei mun. Chișinău, sediu Rîșcani din 28.09.2017, inculpatul Bulumez Mihail a fost condamnat la 2 ani 6 luni închisoare în penitenciar de tip închis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 317 alin. (1) Cod penal, însă nu și-a făcut concluziile de rigoare, demonstrând caracterul antisocial și imoral al inculpatului Bulumez Mihail, astfel că, stabilirea unei pedepse mai blânde decât cea stabilită de instanța de fond, nu va atinge scopul legii penale, cu atât mai mult că a săvârșit o infracțiune cu intenție.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, chiar dacă ultimul a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise și-a cerut scuze de la partea vătămată, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, reeducarea și corectarea inculpatului Bulumez Mihail, însă nu este posibilă fără izolarea lui de societate pe motiv că anterior

a fost condamnat de nenumărate ori pentru comiterea diferitor infracțiuni, fapt confirmat prin revindicarea de la filele dosarului 38-41 și aplicarea față de aceasta a unei pedepse solicitate cum este munca neremunerată, a fost respinsă de către instanța de apel or, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța inferioară, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal.

4. Decizia instanței de apel este atacată, *cu recurs* ordinar de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului Bulumez Mihail care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu emiterea unei noi decizii prin care lui Bulumez Mihail a i se aplica o pedeapsa de 1 (unu) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită a se suspenda condiționat pe un termen de 1 (unu) ani.

În motivarea recursului apărarea invocă:

- sentința instanței de fond și decizia instanței de apel de a-i aplica o pedeapsa cu privarea reală de libertate, contravine circumstanțelor cauzei, criteriilor generale de individualizare a pedepsei, iar în consecință pedeapsa stabilită nu v-a atinge scopul pedepsei penale, ci v-a crea un sentiment de nedreptate și de neîncredere în lege. Astfel, consideră, ca în cazul dat, ar fi mult mai rezonabil și legal de a-i aplica inculpatului Bulumez Mihail o pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal neexistând careva impedimente la aplicarea acestor prevederi.

5. La recursul ordinar declarat de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului Bulumez Mihail în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, în care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului invocând că, instanța de apel în partea stabilii pedepsei inculpatului și-a argumentat eficient soluția, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării celui vinovat, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.*

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit recursului declarat Colegiul penal atestă, că autorul critică decizia, *prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală*, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Analizînd temeiul indicat în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că, deși recurentul indică temeiul de casare pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, din conținutul acestuia se atestă că criticile aduse se subscriu temeiului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) al normei precizate, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.1) pct.10) Cod de procedură penală, Colegiul penal în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, constată că, o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât în mod just instanța de apel a menținut sentința, prin care i-a fost aplicată inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului, în prezenta cauză penală, instanțele de fond, la numirea pedepsei inculpatului Bulumez Mihail, just au ținut cont de faptul că, acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, și-a cerut scuze de la partea vătămată, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a comis o infracțiune mai puțin gravă cu intenție, astfel că, cu respectarea prevederilor art. art. 7,61,75-77 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de fond i-a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale sub formă de închisoarea pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanțelor de fond referitor la executarea reală a pedepsei închisorii, deoarece pedeapsa stabilită, este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Mai mult, Colegiul penal conchide că, la menținerea sentinței în partea stabilirii pedepsei cu închisoarea în privința inculpatului, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea

inculpatului Bulumez Mihail pentru faptele comise este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale, concluzii argumentate detaliat la pct.27-33 a deciziei instanței de apel, pe care Colegiul le însușește, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO.

Din conținutul recursului Colegiul atestă, că autorul acestuia critică soluția instanței de apel, în partea modului de executare a pedepsei stabilite, mai exact nu este de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, solicitând aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Bulumez Mihail să nu execute pedeapsa cu închisoare, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Bulumez Mihail cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

Ținând cont de prevederile art. 90 Cod penal, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului.

Mai mult ca atât, inculpatul anterior a fost de mai multe ori condamnat pentru comiterea diferitor infracțiuni, antecedentul penal nefiind stins, acesta nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării iar în consecință comite altă infracțiune cu intenție, circumstanțe, ce statuează, că condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu ar fi efectivă și nu și-ar atinge scopul pedepsei.

Totodată, Colegiul Penal notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

În această ordine de idei, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, dispunerea în privința acestuia a suspendării condiționate a pedepsei, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat și alte persoane a altor infracțiuni.

Prin urmare, Colegiul conchide că, pedeapsa stabilită lui Bulumez Mihail a fost individualizată conform prevederilor legale ce reglementează acest aspect.

Totodată, la caz se constată lipsa circumstanțelor care ar servi drept temei pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, recursul ordinar declarat de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului Bulumez Mihail, fiind vădit neîntemeiat, fapt ce condiționează soluția inadmisibilității acestuia.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului Bulumez Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2021, în cauza penală privindu-l pe ***Bulumez Mihail*** **xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **19 noiembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Cobzac Elena

Timofti Vladimir